

भूतिः ईश्वरी ऐश्वर्याभिमानिनी देवता ॥ १६ ॥ अनंगंगविहारिणी स्मरदेहेन कीडंती रतिरित्यर्थः ॥ १७ ॥ ईक्षणपक्ष्मणानेत्रपक्ष्मणां स्मितं ईषदुन्मीलनं तदेव ज्योत्स्नोपमं मनसाल्हादकरं लक्ष्मणमिति पाठेव
 क्रचंद्रविशेषणं ॥ १८ ॥ १९ ॥ सुजातौ उन्नतौ ॥ निरंतरौ पृथुत्वात्संश्लिष्टौ ॥ २० ॥ कुड्मलेति मुकुलीभूतपद्माकारौ ॥ २१ ॥ कराग्रं अंगुष्ठादिमध्यमांतो वितस्तिः तेन संमितं कशमित्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥
 लक्ष्मीः पद्मालयाकात्वमथ भूतिः सुमध्यमे ॥ द्वीः श्रीः कीर्त्तिरथोकांतिरासांकात्वं वरानने ॥ १६ ॥ अतीवरूपिणी किंत्वमनंगंगविहारिणी ॥ अतीव भ्राजसे सु
 भ्रुप्रभेवेंदोरनुत्तमा ॥ १७ ॥ अपि चेक्ष्णपक्ष्मणां स्मितज्योत्स्नोपमं शुभं ॥ दिव्यांशुरश्मिभिरुत्तं दिव्यकांतिमनोरमं ॥ १८ ॥ निरीक्ष्य वक्रचंद्रं तेलक्ष्म्यानुपम
 यायुतं ॥ कृत्स्ने जगतिको नेह कामस्य वशगो भवेत् ॥ १९ ॥ हारालंकारयोग्यौ तुस्तनौ चोभौ सुशोभनौ ॥ सुजातौ सहितौ लक्ष्म्यापीनौ वृत्तौ निरंतरौ ॥ २० ॥ कुड्म
 लांबुरुहाकारौ तव सुभ्रुपयोधरौ ॥ कामप्रतोदाविवमांतुदतश्चारुहासिनि ॥ २१ ॥ वलीविभंगचतुरंस्तनभारविनामितं ॥ कराग्रसंमितं मध्यंतवेदं तनुमध्यमे
 ॥ २२ ॥ दृष्ट्वैव चारुजघनं सरित्पुलिनसंनिभं ॥ कामव्याधिरसाध्यो मामप्याक्रामति भामिनि ॥ २३ ॥ जज्वालचाग्निमदनोदावाग्निरिव निर्दयः ॥ त्वत्संगमा
 भिसंकल्पवितृद्धो मां दहत्ययं ॥ २४ ॥ आत्मप्रदानवर्षेण संगमांभोधरेण च ॥ शमयस्व वरारोहे ज्वलंतं मन्मथानलं ॥ २५ ॥ मच्चित्तोन्मादन करामन्मथस्य शरो
 लकराः ॥ त्वत्संगमाशानिशितास्तोत्राः शशिनिभानने ॥ मत्स्यं विदार्य हृदयमिदं निर्दयवेगिताः ॥ २६ ॥ प्रविष्टा त्वसितापांगिप्रचंडाश्चंडदारुणाः ॥ अत्युन्मादस
 मारंभाः प्रीत्युन्मादकरामम ॥ आत्मप्रदानसंभोगैर्मां मुदुर्त्तुमिहार्हसि ॥ २७ ॥ चित्रमाल्यांबरधरा सर्वाभरणभूषिता ॥ कामं प्रकामं सेवत्वं मया सह विलासिनि
 ॥ २८ ॥ नार्हसीहासुखं वस्तुं सुखार्हासुखवर्जिता ॥ प्राप्नुत्यनुत्तमं सौख्यं मत्तस्त्वं मत्तगामिनि ॥ २९ ॥ स्वादन्यमृतकल्यानिपेयानि विविधानि च ॥ पिवमानाम
 नो ज्ञानिरममाणायथासुखं ॥ ३० ॥ भोगोपचारान्विविधान्सौभाग्यं चाप्यनुत्तमं ॥ पानं पिवमहाभागे भोगैश्चानुत्तमैः शुभैः ॥ ३१ ॥ इदं हिरूपं प्रथमतः वानघेनि
 रर्थकं केवलमद्य भामिनि ॥ अधार्यमाणास्त्रगिवोत्तमा शुभानशोभसे सुंदरि शोभनासती ॥ ३२ ॥ त्यजामि दारान्मम ये पुरातना भवंतु दास्यस्तव चारुहासिनि ॥
 अहंचते सुंदरि दासवत्स्थितः सदा भविष्ये वशगो वरानने ॥ ३५ ॥ द्रौपद्युवाच अप्रार्थनीयामिह मांसूतपुत्राभिमन्यसे ॥ निहीनवर्णांसैरंध्रीं बीभत्सां केशकारि
 णीं ॥ ३६ ॥ परदारास्मि भद्रं तेन युक्तं तव सांप्रतं ॥ दयिताः प्राणिनां दाराधर्मसमनुचितय ॥ ३७ ॥

नंसन्निपातंसमारभते ते अत्युन्मादसमारंभाः त्वदलाभे मरिष्याम्येवेति भावः ॥ २७ ॥ कामं स्मरं प्रकाममतिशयितं ॥ २८ ॥ प्रामुहिलभत्वा ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अभिमन्यसे कामयसे ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

अग्निमदनोदनाग्निः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ अत्युन्मादं मरणकाली